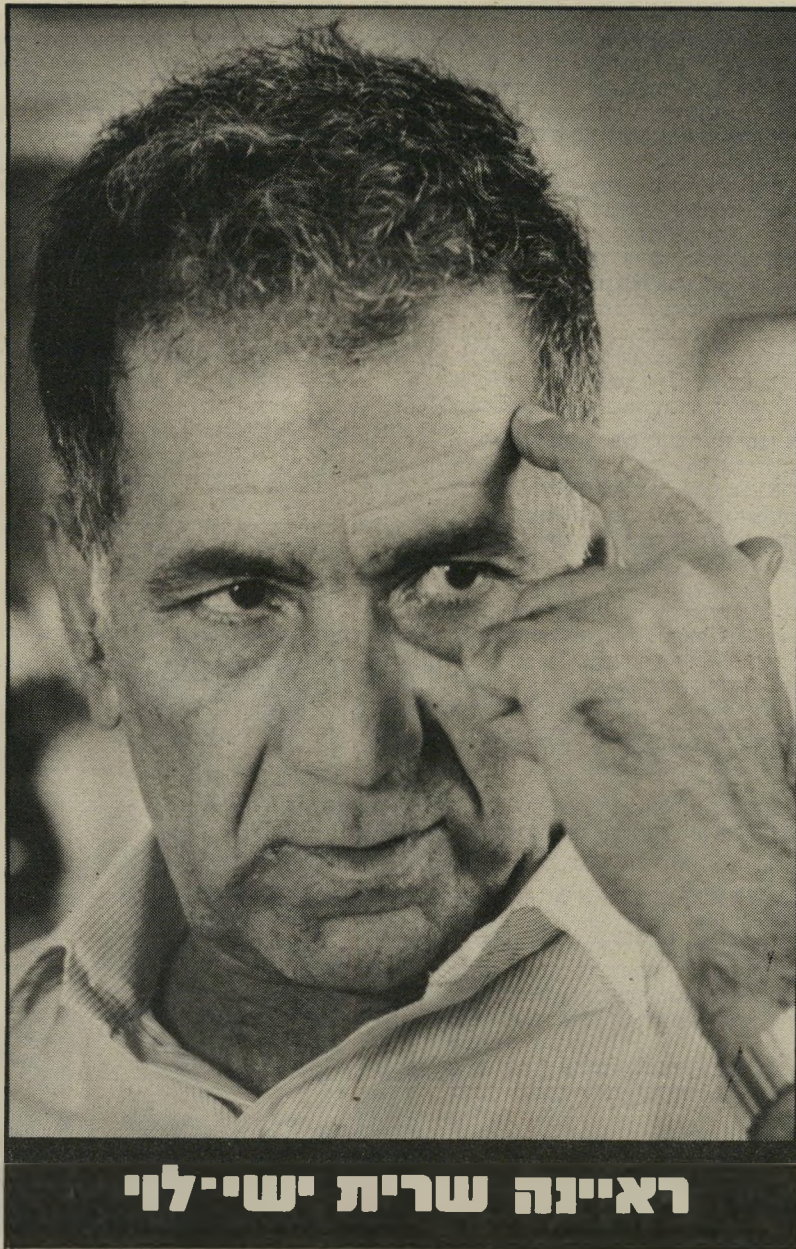

דאוד תורכי, זקן האסירים הביטחוניים, שהשתחרר במיסגרת החילופין, מנהיג הרשת שבה היה חבר אודי אדיב, מספר כיצד גייס יהודים לרשת, על החיים בבית-הסוהר, יחסיו עם אשר ידלין והערצתו לשירי נעמי שמר

„השב״כ לא שבר אותי. דיברתי רק אחרי שהיה ברור לי שיש כמה פגמים בהתנהגות החברים ושהשב״כ יודע הכל”

„את אודי אדיב פגשתי בספרייה, בורחובי בתל-אביב. כשאספתי אנשים לאידגון, חיפשתי אותם בחוגי המהפכנים”

ראיינה שרית ישי-לוי

„עאידה בתי הייתה בשליחות האידגון בתורכיה. השב״כ לא הסגיד אותה. היא עברה לסוריה, ונולד לה בן”

„חואתמה, ג׳בריל או ערבאח אינם המנהיגים שלי. אני נפגש איתם בדיעות, אבל הם לא המנהיגים שלי”

„קוזו אוקאמוטו לא היה שפוי. הוא היה מקבל קריזות, צועק ביפאנית. היינו מלפטים אותו עד שנרגע”

„את שיטת החיים של הקיבוץ הערכתי מאוד ומעולם. אם יש פה בארץ משהו טוב, זה רק הקיבוץ”

”לא הסגרת את

חברי הרשת!”

טבל את המיתה בביצה. זרם האורחים לא פסק. נאלצתי לראיין אותו בנוכחות קהל מאזינים. הדבר לא הפריע לו לענות על כל שאלה. ג'ורג'ט ניסתה למתן אותו. להעיר לו פה ושם. הוא לא נטה להקשיב לה. לבסוף הוא ביקש ממני להוציא כמה דברים שאמר על אודי אדיב וחברים אחרים ברשת. כל מה שאמר על אודי אדיב הוא גירסתו שלו לפרשה, ויש להביא בחשבון שאדיב, המחזיק בגירסה אחרת. מנוע מלהגיב.

דאוד תורכי, כך טענו במשך שנים מקור-ביו של אדיב, היה האיש שבעצם הסגיר את הרשת לידי השב״כ, אחרי מעצרו. תורכי

דאוד תורכי נראה חולה וחלש. יום אחרי שיחרורו אושפז בבית-החולים רמב"ם. כש-התאושש, שוחרר לביתו. הוא לקה בכלא בכל מחלה אפשרית: לב, סוכרת, מיניסקוס, פרקים. הוא מעשן כקטר. מתקשה בשמיעה ומדבר בקול שקט.

זמן קצר לפני תחילת הראיון הפסיקה אותנו ג'ורג'ט וקראה את אביה לשולחן-האוכל. כמינהג הערבים התבקשנו גם אנחנו להצטרף. ביצה מטוגנת בשמן זית, לבנה טבול בשמן ופיתות דקיקות. שנאפו במייד-חד בשבילו בכפר. הוא ביקש להביא לי סכין ומזלג, ואמר: „את תאכלי כמו שאת רגילה, ואנחנו כמו שאנחנו רגילים.” ומייד

הטכניון בהנדסה כימית. עאידה, שהייתה חברה ברשת היהודית-ערבית של אביה ופעלה בתורכיה, נסעה משם לסוריה. המישפחה איבדה איתה את הקשר לפני שלוש שנים.

הבת האמצעית, ג'ורג'ט, המשיכה לנהל את חנות-הספרים של אביה, הנקראת מכ-תבת אל-נור - בתירגום חופשי: „סיפריית האור”. הבת הצעירה, נידאל, עובדת במיס-פרה חיפאית. היא לא רוצה כל קשר לרעש סביב אביה. לקוחותיה היהודיות אינן יודות מיהו אביה. המעסיקה שלה, הבוסית היהודיה, יודעת. היא גם שלחה פרחים לרגל השיחרור.

הבית במדרגות דור שבואדי-ניסנאס בחיפה מלא כל הזמן באנשים. הגברת תורכי ובנות מישפחה שבאו מהכפר טור-חות במיטבח לספק מים קרים, מיץ פטל וקפה תורכי מהביל. דאוד תורכי, בעל-הבית, שנעדר מביתו יותר מ-12 שנים, מתחבק עם האורחים. את חלקם הוא מכיר, עם חלקם עושה הכרה. חלקם מכרים וקרובי-מישפחה, חלקם באים כמישלחות מכפרי הסביבה, לברך אותו על השיחרור. הבית החיפאי, למרגלות הכרמל, יכול היה להיות בית של מישפחה ישראלית רגילה: ארון פורמייקה עמוס ספרים, על הקיר הדיפלומה של הבת, עאידה, בוגרת